

Suomen työväenhallituksen asiapapereita

Laki työvelvollisuuden määräämisestä vallankumousaikana.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään:

Pyk. 1. Vallankumousaikana voidaan määrätä työvelvollisuutta suorittamaan kuka tahansa 18 ikävuotta täyttänyt, 55 vuotta nuorempi mieshenkilö, joka ei ennestään ole missään hyödyllisessä työssä tai toimessa eikä myöskään liity Punaseen Kaartiin ja joka ei terveydeltään ole työhön pystymätön.

Nekin, jotka ovat oikeutetut jäämään työvelvollisuudesta vapaiksi, voidaan velvoittaa itse osottamaan, että heillä on siihen tämän lain mukainen oikeus tahi että heille on pätevän synn perusteella myönnetty siinä vapautus.

Työvelvollisuus voidaan ulottaa myös joutilaisiin naisiin.

Pyk. 2. Ken on työvelvollisuuttaan täyttämään määrätty, mutta laiminlyö määräyksen noudattamisen ilman että voi osottaa pätevää estettä väliin tulleen, hänet voidaan noudata työhön ja määrätä tekemään tavallista pitempiä työpäiviä sekä samalla menettämään oikeutensa asua kotonaan tai vapaasti viettää lomaikaansa tahi esittää toivomuksiaan työn lajiin nähden.

Sama olkoon laki siihen nähden, joka työstä karkaa.

Pyk. 3. Tämän lain soveltamisessa on määräämisvalta kunkin kunnan työväen valitsemalla kunnallishallinnolla; missä se ei työvelvollisuutta määrää, mutta asianomainen Punasen Kaartin piiriesikunta sen välttämättömäksi havaitsee, olkoon määräysvalta Punasen Kaartin paikallisella johdolla.

Pyk. 4. Tämä laki astuu voimaan heti.

Laki Suomen Punaseen kaartiin kuuluvien naisten ynnä muiden aseettomien jäsenten palkkauksesta.

Pyk. 1. Suomen Punasen Kaartin aseettomia jäseniä ovat:

a) lääkärit, välskärit ja kurssin suorittaneet sairaanhoitajat;

b) ambulanssiin kuuluvat miehet ja naiset;

c) teknikot ja monttöörit; sekä

d) intendenttilaitokseen kuuluvat henkilöt, jotka ovat Kaartin palveluksessa jatkuvasti vähintään yhden viikon ajan.

Pyk. 2. Kaartin aseeton jäsen on oikeutettu vakinaisessa palveluksessa ollessaan saamaan palkkaa ja alempana määrätyn kalliinajan lisäyksen hänen hoidossaan olevia henkilöitä varten.

Pyk. 3. Kaartin aseettomille jäsenille maksetaan vakinaisessa toimesa ollessaan:

1) a) lääkäreille rahapalkkaa 1,200 markasta 2,000 markkaan kuukaudessa;

b) välskäreille rahapalkkaa 500 markasta 800 markkaan kuukaudessa;

c) kurssin suorittaneille sairaanhoitajille rahapalkkaa 350 markasta 500 markkaan kuukaudessa;

2) ambulanssiin kuuluville miehille rahapalkkaa 400 markkaa ja naisille 350 markkaa kuukaudessa;

3) teknikoille ja monttööreille rahapalkkaa 450 markasta 700 markkaan kuukaudessa;

4) intendenttilaitoksen y. m. vastaavissa toimissa Kaartin palveluksessa oleville rahapalkkaa 150 markasta 800 markkaan kuukaudessa.

Jos palvelusaika on kuukautta lyhempi, maksetaan kultakin päivältä se osa palkkaa, jonka kuukausipalkka 30:llä jaettuna osottaa. Palkka maksetaan kaksi kertaa kuukaudessa.

Erinäisissä tapauksissa ovat Suomen Punasen Kaartin esikunta, paikallinen esikunta ja intendenttilaitos oikeutettuja sopimaan Kaartin palveluksessa välttämättä tarvittavien henkilöiden palkkauksesta.

Asianomaiset laitokset ovat velvolliset tarpeensaatiessa sovittelemaan keskiarvopalkkoja asianomaisten kanssa, huomioon ottaen paikalliset y. m. olosuhteet.

Kaartin aseeton jäsen saa yhteisestä ruokalasta ruokaa, johon kuuluu myöskin lämmin ruoka, jonka valmistamista varten, sikäläkin se on mahdollista, perustetaan erikoisia ruokaloita majotus- ja taistelupaikoille; korteilla jaettavia elintarpeita annetaan ainoastaan se annos, mihin kortin kupongi oikeuttaa.

Pyk. 4. Kaartin aseeton jäsen on oikeutettu niihin kaikkiin etuihin, joista säädetään Suomen Punasen Kaartin palkkauksesta 24 p:nä helmikuuta 1913 annetun lain 3 ja pykälässä.

Pyk. 5. Tämä laki astuu voimaan heti.

JULISTUS YLIPÄÄLLIKÖN NIMITÄMISESTÄ.

Suomen vallankumoukselliselle työväelle.

Toverit, kansalaiset!

Yhteisen vallankumoustaistelumme kulku on osottanut tarpeelliseksi, että kaikki käytettävissä olevat voimat entistä tiukemmin kootaan, keskitetään ja osaksi uudelleen järjestetään taisteluun kansan vihollisia vastaan. Tätä silmällä pitäen on korkeimman sotilas- ja siviilivallan käyttöön nähdän väliaikaisesti tehty eräitä tärkeitä muutoksia.

Vallankumoustaistelun johto on toistaiseksi täysillä valtuuksilla uskottu korkeimmalle ylipäällikölle, ja punasen kaartimme päällikkökunnan sekä useiden esikuntain kanssa pitämässämme kokouksessa on ylipäällikön tärkeään toimieen yksimielisesti valittu Kansanvaltuuskunnan puheenjohtaja, toveri Kullervo Manner. Hänelle kuuluu nyt kaikki korkein määräämisvalta sekä sota-asioissa että myös sellaisissa siviiliasioissa, jotka ovat kiinteässä yhteydessä sota-asiaihin kanssa.

Luottakaamme hänen johtoonsa, toverit. Työväenvallankumouksen suurin asia on hänelle kallein maailmassa. Ja voimme olla varmat siitä, että hän tekee kaiken voitavansa ymmärryksellä ja tarmolla johtaakseen yhtelisen taistelumme mahdollisimman menestyksellisiin tuloksiin, semmin kun hänen apunaan on kokeneisi-

ta täysin luotettavista ja päättäväisistä tovereista kokoonpantu pääesikunta sekä parhaat rintamapäälliköt.

Taistelun menestyminen on nyt vaatinut tällaista ylemmän määräysvallan keskittämistä. Ei ole nyt pitkään kokousten pitämisen aika. Tärkeimmät päätökset on tehtävä nopeasti; nopeasti hyökättävä, nopeasti lyötävä ja täsmällisesti täytettävä muut liikkeet, joita puolustuksen ja hyökkäyksen järjestäminen vaatii. Muuten voi vihollinen pienilläkin voimillaan saada riveissämme vaarallista sekaannusta aikaan, kuten esim. muutama viikko sitten Vilppulan rintamalla. Pohtiminen ja päätteleminen eri joukoissa siitä, mitä on tehtävä ja mitä ei, sellainen ei nyt taistelujen aikana voi käydä päinsä; se on vasta rauhanajan menettelyä. Nyt täytyy johtajan määrätä ja sen mukaisesti toisten täyttää velvollisuutensa uskollisesti, olipa sitten mentävä eteenpäin tahi paikoin vetäännyttävä taaksepäin, taikka tiukasti seistävä paikallaan. Tästä riippuu taistelumme menestys.

Olemme myös varmat siitä, että uusi ylipäällikkömme ja hänen esikuntansa eivät missään harkitsemattomasti lähetä vallankumouksen joukkoja tulle. Paikoilla, missä vihollisella on tavaton ylivoima tahi missä joukot joutuisivat saarretuksi, ei järkevää sotilasjohto uhraa sankarillisia joukkojaan, vaan mieluummin tilapäisellä perääntymisellä parempiin aseisiin säilyttää lannistamattomana joukkojen elävän voiman, joka lupoltakin voiton ratkasee. Tilapäinen perääntyminen älköön siis koskaan mieliämme lannistako. Vihollisen rintaman takanakin voi tapahtua käänteitä, jotka saattavat nopeasti lyödä sen tilapäiseltä menestykseltä jalat alta ja auttaa meidän joukkojemme voitollisiin hyökkäyksiin, niilläkin paikoin, joista hetkellisesti ehkä on perääntyy.

Helsingiä ei suinkaan ole jätetty sotilaallista puolustusta vaille. Päinvastoin on sotilasjohtomme puolelta ryhdytty sen suhteen tarmokkaisiin toimenpiteisiin. Helsingin puolustuspäälliköksi on korkein ylipäällikkö määrännyt toveri Eino Rahjan. Ylin-

tä siviilihallintoa ei kuitenkaan ole sopinut jättää Helsinkiin, koska sen länsipuolella maihin nousseet vihollisjoukot ovat luvultaan melkoiset ja hallituselintemme pitäminen Helsingissä voisi yllyttää vihollista yhä lisäämaan hyökkäysvoimiaan sille taholle. Koko maan siviilihallinto voisi myös joutua kärsimään, jos säännöllinen liikeyhteys Helsingin kanssa edes vähäksi aikaa keskeytyisi ja siellä yhä olisi siviilihallinnon johto. Sen vuoksi on sotilasjohdon kanssa neuveuteltua pidetty tarpeellisena, että Kansan valtuuskunta toistaiseksi toimii Viipurissa, mutta osaksi ennestään rajotetummalla hallintokoneistolla, koska voimia on entistä enemmän saatava hallinnosta vapaiksi suoranaisemmin taistelutoimintaa avustamaan.

Toverit!

Sosialistisen vallankumouksen asia vaatii meiltä nyt uljainta ponnistusta! Suurten maiden luokkataisteluarmeijat jännittyneinä katsovat meihin. Täyttäkäämme siis jalo velvollisuutemme, kukin omalla paikallamme, toivossa että koko maailman työväki pian nostaa korkealle punaisen lipun!

Eläköön työväenluokan vapautus ja onni! Työväen pääneuvosto.

Suomen Kansanvaltuuskunta.

Suomen Punasen Kaartin ylipäällikön Päiväkäsyt N:o 1

Kaartin joukoille ja päällystölle.

Vallankumoustaistelumme etu on vaatinut Kaartin ylimmän johdon uudestijärjestelyä. Jo pitkä aikaa ovat todelliset vallankumoustaistelijat kaivanneet johdon ja toiminnan suurempaa keskitystä, parempaa järjestystä ja kuria ylimmästä alimpaan asti. Sillä niitten puuttuminen saattaa vallankumouksen vaaranalaiseksi. Mutta sitä ei saa asettaa vaaralle alttiiksi. Mitä kurjimmin ja epätoivoisemmin julma vihollinen hyökkää, mitä häikäilemättömämmin taantumuksellinen porvaristo punoo mustia juonia ja rikoksellisia kauppoja vieraitten rosvojen kanssa vallankumouksellisen kansan selkänahasta, sitä lujemmin, järkähtämättömämmin tulee vallankumouksen taistelujouk-

kojen pyrkiä päämääräänsä.

Tätä silmällä pitäen ja yhteisen vallankumoustaistelumme edun vuoksi ovat lukuisat vallankumouksen täysivaltaiset sotilas- ja siviili-keskukset yhdessä edustavien Kaartin päällystön jäsenten kanssa, kokoontuneina eilen Viipuriin, määränneet minut Kullervo Mannerin, Suomen Punasen Kaartin Ylipäälliköksi ja yksimielisesti puolestaan päättäneet antaa käytettäväkseni täydet, rajattomat valtuudet tehtävässäni. Samalla on Esikunnakseni suostumuksellani nimetyt kokeneet ja luotettavat toverit ent. ylipäällystön jäsen Eino Rahja ja Evert Eloranta, Karjalan Rintamaesikunnan jäsen W. Rinne sekä ent. yleisesikunnan jäsen E. Hausen, jotka minua tulevat toimesani auttamaan.

Toverit! Punasen Kaartin sotilaat ja päälliköt! Hetki on vakava. Nyt murtuu talvi kevääksi. Vallankumouksen keväiset voimat uurtavat uria. Ne voimat on nyt koottava, keskitettävä, järjestettävä kerrassaan murtamaan taantumuksen jäät.

Punasan armeijan sotilaat! Olen ottanut osalleni raskaan ja vastuunalaisen tehtävän. Mutta vaadin myös, että jokainen mies paikallaan tuntee vastuunalaisuutensa vallankumouksen edessä. Siitä ei kukaan ole vapaa, sen paremmin päällikkö kuin kaartilainen. Pelkureita ei kaartin riveissä saa löytyä. Petturit tuomitsevat itse itsensä. Niitä kohdellaan kuin vihollisia. Käsky annetaan sen vuoksi, että se täytetään. Ja käsky on täytettävä senvuoksi, että työväen luokan suuri asia sitä vaatii.

Taistelutoverit! Kysyn Teiltä: tahdotteko tällä pohjalla taistella? Jos teoilla myöntäen vastaatte, silloin Teidän kanssanne uusiin taisteluihin ja voittoihin! Eläköön Suomen köyhän kansan Punanen armeija! Eläköön vallankumous!

Viipurissa, Suomen Punasen Kaartin Päämajassa Huhtikuun 11 p:nä 1918.

Suomen Punasen kaartin ylipäällikkö: Kullervo Manner.

Muutoksesta päättäneen kokouksen puolesta varmentaa:

Lauri Letonmäki.